Ceturtdiena, 2021. gada 11. marts

P9_TA(2021)0089

ES pasludināšana par LGBTIK brīvības zonu

Eiropas Parlamenta 2021. gada 11. marta rezolūcija par ES pasludināšanu par LGBTIK brīvības zonu (2021/2557(RSP))

(2021/C 474/15)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un saistīto Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru,

— ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā Padomes Direktīvu 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK ([2]),

— ņemot vērā Padomes Direktīvu 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ([4]),

— ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūru,

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 12. novembra paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība: LGBTIK līdztiesības stratēģija 2020.–2025. gadam" (COM(2020)0698),

— ņemot vērā 2019. gada 14. februāra rezolūciju par turpmāko pasākumu sarakstu LGBTI līdztiesības sekmēšanai (2019–2024) ([5]),

— ņemot vērā 2019. gada 18. decembra rezolūciju par publisku diskrimināciju un naida runu, kas vērstas pret LGBTI personām, tostarp par no LGBTI brīvām zonām ([6]),

— ņemot vērā Padomes 2013. gadā pieņemtās ES pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai,

— ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras (*FRA*) 2019. gadā veiktās aptaujas par ES LGBT rezultātus,

([1]) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.
([2]) OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.
([3]) OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.
([4]) OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.
([5]) OV C 449, 23.12.2020., 146. lpp.
([6]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0101.

— ņemot vērā 2020. gada 17. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par konstatēšanu, ka ir droša varbūtība, ka Polija varētu nopietni pārkāpt tiesiskumu ([7]),

— ņemot vērā 2018. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu, kurā Padome tiek aicināta saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu konstatēt, ka ir droša varbūtība, ka Ungārija varētu nopietni pārkāpt vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība ([8]),

— ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2010. gada 31. marta Ieteikumu dalībvalstīm par pasākumiem ar dzimumorientāciju vai dzimumidentitāti saistītas diskriminācijas apkarošanai (CM/Rec(2010)5), un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas pieņemtos standartus,

— ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra 2020. gada 3. decembra memorandu par LGBTI stigmatizāciju Polijā,

— ņemot vērā debates Eiropas Padomes Vietējo reģionālo pašvaldību kongresa Pašreizējo lietu komitejā un tām sekojošo 2021. gada 27. janvāra ziņojumu *Fact-finding report on the role of local authorities regarding the situation and rights of LGBTIQ people in Poland* ("Faktu konstatēšanas ziņojums par vietējo pašvaldību lomu attiecībā uz LGBTIK stāvokli un tiesībām Polijā") un 2021. gada 10. februāra ziņojumu *Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti-LGBTIQ hate speech and discrimination: The role of local and regional authorities* ("LGBTIK aizsardzība, ņemot vērā pret LGBTIK vērstās naida runas un viņu diskriminācijas pieaugumu: vietējo un reģionālo iestāžu nozīme"),

— ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,

A. tā kā LGBTIK tiesības ir cilvēktiesības;

B. tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju ir pamattiesības, kas ir nostiprinātas ES Līgumos un Hartā un ir jāievēro vienmēr; tā kā visas dalībvalstis ir uzņēmušās pienākumus un saistības, kas ir noteiktas starptautiskajās tiesībās un ES līgumos un saskaņā ar kurām pamattiesības ir jāievēro, jāgarantē, jāaizsargā un jāizpilda; tā kā nevienlīdzības apkarošana Eiropas Savienībā tiek kvalificēta kā kopīga atbildība, kas nozīmē kopīgu centienu īstenošanu un kopīgu rīcību visos pārvaldības līmeņos;

C. tā kā kopš 2019. gada marta vairāk nekā 100 reģionālo, vietējo un pilsētu pašvaldību visā Polijā ir pieņēmušas rezolūcijas, ar kurām pasludina sevi par brīvām no tā dēvētās LGBTI ideoloģijas vai ir pieņēmušas "reģionālās ģimenes tiesību hartas"; tā kā 2020. gada novembrī Ungārijas pilsēta Naģkatā pieņēma rezolūciju, ar ko aizliedz "LGBTK propagandas izplatīšanu un popularizēšanu"; tā kā šīs rezolūcijas tieši un netieši diskriminē LGBTIK; tā kā rezolūcijās, ar kurām tiek apliecināta pretestība "LGBT ideoloģijas kustībai", vietējām pašvaldībām ir izteikts aicinājums atturēties no jebkādas rīcības, kas veicinātu iecietību pret LGBTIK, tostarp atsaucot finansiālo palīdzību, kas ir paredzēta organizācijām, kuru mērķis ir veicināt nediskrimināciju un līdztiesību; tā kā "reģionālajās ģimenes tiesību hartās" ir izmantota ļoti šaura ģimenes definīcija un vienlaikus pašvaldības ir mudinātas aizsargāt ģimenes tiesības visās to politikas jomās, iniciatīvās un finansējumā; tā kā reģionālās hartās, kurās galvenā vērība ir pievērsta šādi traktētiem ģimenes veidiem, netieši izskan prasība diskriminēt visus citus ģimeņu veidus, jo īpaši vienvecāka, viendzimuma pāru un varavīksnes ģimenes, un atturēties no finansiāla atbalsta sniegšanas projektiem un iniciatīvām, kas aizsargā un veicina pamattiesības, organizē diskriminācijas novēršanas izglītību vai jebkādā citā veidā atbalsta līdztiesību un LGBTIK;

D. tā kā Polijas Cilvēktiesību ombuds ir iesniedzis deviņas sūdzības par dažām reģionālām, vietējām un pilsētu pašvaldībām, kuras ir pieņēmušas rezolūcijas par to, ka tās ir brīvas no "LGBT ideoloģijas", kā rezultātā administratīvās tiesas līdz šim četras rezolūcijas ir pasludinājušas par antikonstitucionālām; tā kā 2021. gada janvārī Polijas pilsēta Nova Demba savu rezolūciju, ar kuru tā sevi pasludināja par brīvu no tā dēvētās LGBT ideoloģijas, atsauca pēc tam, kad

([7]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0225.
([8]) OV C 433, 23.12.2019., 66. lpp.

tika zaudēts sadraudzības nolīgums ar Īrijas pilsētu Fērmoju; tā kā Polijas Štumas pašvaldība un Polijas pilsēta Tomašova Mazovecka attiecīgi 2020. gada septembrī un oktobrī atsauca savas rezolūcijas, ar kurām tika pieņemtas reģionālās ģimenes tiesību hartas;

E. tā kā Norvēģija atteicās piešķirt līdzekļus Polijas reģionālām, vietējām un pilsētu pašvaldībām, kuras bija pieņēmušas rezolūcijas, ar kurām pasludina sevi par brīvām no tā dēvētās LGBTI ideoloģijas vai bija pieņēmušas "reģionālās ģimenes tiesību hartas"; tā kā Komisija ir noraidījusi to Polijas pilsētu pieteikumus par Komisijas pilsētu sadraudzības programmu ietvaros piešķirto ES finansējumu, kuras bija sevi pasludinājušas par no LGBTI brīvām zonām vai pieņēmušas rezolūcijas par ģimenes tiesībām; tā kā visiem ES fondiem, kurus pārvalda saskaņā ar Kopīgo noteikumu regulu 2021.–2027. gadam, ir jāievēro nediskriminācijas princips un pamattiesības, kā ir noteikts Līgumā, tostarp attiecībā uz seksuālo orientāciju, un tā kā pašvaldībām kā darba devējām ir jāievēro Direktīva 2000/78/EK, kurā diskriminācija un uzmākšanās seksuālās orientācijas dēļ darbā, saskaņā ar spriedumu lietā C-507/18 *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI* ([9]), ir aizliegta;

F. tā kā trīs NVO iesniedza Komisijai likumīgu sūdzību, uzsverot, ka "Reģionālās ģimenes tiesību hartas" un rezolūcijas, kurās reģionālās, vietējās un pilsētu pašvaldības sevi pasludina par brīvām no tā dēvētās LGBTI ideoloģijas, ir uzskatāmas par LGBTIK diskrimināciju un tādējādi – par pretējām Direktīvai 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, kā arī Hartas 15. un 21. pantu attiecīgi par brīvību izvēlēties profesiju, tiesībām strādāt un nediskriminācijuu; tā kā līdz šim Komisija uz šo tiesisko sūdzību nav nedz atbildējusi, nedz oficiāli atzinusi ES tiesību aktu pārkāpumu;

G. tā kā tādu rezolūciju pieņemšana, ar kurām pasludina brīvību no tā dēvētās LGBT ideoloģijas, vai "reģionālo ģimenes tiesību hartu" pieņemšana ir daļa no plašākas Polijā īstenotas LGBTIK kopienas diskriminācijas un uzbrukumiem tai, kuri ietver seksualitātes, identitātes un izpausmes daudzveidības raksturošanu kā bīstamu ideoloģiju, valsts iestāžu, vēlētu amatpersonu, tostarp pašreizējā prezidenta, un valdību atbalstošo plašsaziņas līdzekļu pieaugošo naida runu, LGBTIK tiesību aizstāvju apcietināšanu, uzbrukumus *Pride* demonstrācijām un to aizliegumus, izpratnes veicināšanas programmas un pasākumus, tostarp skolās, un pret LGBTIK vērstas diskriminejošas manifestācijas; tā kā valsts iestāžu naidīgi izteikumi leģitimē un vēl vairāk uzkurina pret LGBTIK vērstu neiecietības un diskriminācijas gaisotni; tā kā vārda brīvības īstenošana ir saistīta ar pienākumiem un atbildību, jo īpaši attiecībā uz valsts iestādēm, politiķiem un sabiedriskās domas veidotājiem, un tā kā viņi tādus naidīgus izteikumus vai runas, kas stigmatizē LGBTIK, atļauties nedrīkst un viņiem šādi vēstījumi un stigmatizācija ir stingri jānosoda un tā ir jāapkaro, tostarp gadījumos, kad tos pauž privāti rīcībspēki;

H. tā kā Polijas aktīvisti, kas vēršas pret un informē sabiedrību par rezolūcijām, ar kurām tiek pasludināta brīvība no tā saucamās LGBTI ideoloģijas, un reģionālajām ģimenes tiesību hartām, viņu darba dēļ saskaras ar stratēģiskiem tiesas procesiem pret sabiedrības līdzdalību (*SLAPP*); tā kā pret Polijas aktīvistiem, kas pieliek pūliņus, lai nosodītu pret LGBTIK vērstās deklarācijas un ģimenes hartas, tostarp tīmekļa vietnes "Naida atlass" autorus un fotoprojekta "LGBT neskarta zona" autoru, ir bijuši ierosināti nepamatoti tiesas procesi, kuru prasības pieteikumus ir iesniegušas pašvaldības vai fundamentālistu organizācijas, kuras pieprasa ievērojamu finansiālu kompensāciju, un tā kā pret minētajiem aktīvistiem tiek veiktas nomelnošanas kampaņa, kurās viņi tiek saukti par meļiem, izmantojot radošus savu uzskatu apliecināšanas līdzekļus; tā kā šo darbību mērķis nepārprotami ir iebiedēt un apklusināt pilsonisko sabiedrību; tā kā Polijas iestāžu pienākums ir pilnībā aizsargāt visas pie minoritātēm piederošās personas, tostarp LGBTIK, pret naidīgumu un agresiju un dot viņiem iespēju brīvi savas darbības īstenot bez ierobežojumiem; tā kā, neraugoties uz atkārtotiem Parlamenta aicinājumiem, Komisija pret *SLAPP* vērstus tiesību aktus iesniegusi nav;

I. tā kā Lūgumrakstu komitejai ir iesniegti divi lūgumraksti (Nr. 0448/2020 un Nr. 0354/2020) par jautājumu "no LGBTI brīvas zonas Polijā"; tā kā šie lūgumraksti tika apspriesti Lūgumrakstu komitejā 2021. gada 26. janvārī un, ņemot vērā Komisijas neapmierinošo atbildi, no Komisijas joprojām tiek gaidīti sīkāki situācijas skaidrojumi;

([9]) 2020. gada 23. aprīļa spriedums *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*, C-507/18, EU:C:2020:289.

J. tā kā *FRA* 2020. gada maijā publicētajā II LGBTI apsekojumā ir uzsvērts, ka Polijā pieaug neiecietība un vardarbība pret LGBTIK vai personām, kuras tiek uzskatītas par LGBTIK, un tajā ir teikts, ka Polijas LGBTIK respondenti valdības centieniem apkarot diskrimināciju un vardarbību neuzticas nemaz, reģistrējot Savienībā viszemāko īpatsvaru (tikai 4 %), kā arī tajā tiek secināts, ka Polija ir valsts ar vislielāko to respondentu procentuālo daļu, kuri atturas no došanās uz konkrētām vietām, baidoties no uzbrukumiem, aizskaršanas vai draudiem (79 %); tā kā tas liecina par acīmredzamu saistību starp LGBTIK fobisku pārvaldību un pieaugošo pret vērsto LGBTIK diskrimināciju un vardarbību;

K. tā kā Parlaments jau ir mudinājis dalībvalstis noteikt krimināatbildību par tā saukto "normalizācijas" terapiju; tā kā ANO neatkarīgā eksperta 2020. gada maija ziņojumā par aizsardzību pret vardarbību un diskrimināciju seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ dalībvalstis ir aicinātas ""normalizācijas" terapijas" praksi aizliegt; tā kā šāda prakse visā pasaulē joprojām tiek īstenota vismaz 69 valstīs, tostarp Eiropas Savienībā, kur tiek ziņots, ka ES dalībvalstīs "normalizācijas" terapijas nolūkā tiek izmantoti medikamenti, psihoterapija un rituālā tīrīšana ([10]); tā kā šāda prakse ir aizliegta tikai divās Eiropas Savienības dalībvalstīs, proti, Maltā un Vācijā;

L. tā kā atbildes reakcija uz LGBTIK bieži vien iet roku rokā ar demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību stāvokļa aizvien lielāku pasliktināšanos; tā kā Eiropas Parlaments vairākās rezolūcijās par tiesiskuma stāvokļa kritumu Polijā ir paudis dziļas bažas, jo īpaši attiecībā uz tiesu iestāžu neatkarību un pamattiesību aizsardzību; tā kā vēl nav pienācīgi reaģēts uz Parlamenta iniciatīvu izveidot ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānismu, ko reglamentētu Parlamenta, Komisijas un Padomes institucionālais nolīgums;

M. tā kā Parlaments savu nostāju pauda vairākās rezolūcijās par tiesiskuma, pamattiesību un demokrātijas stāvokli Polijā, secinot, ka pastāv sistēmisks LES 2. panta vērtību apdraudējums un ka šis apstāklis rada nepārprotamu minētā panta nopietna pārkāpuma risku; tā kā Polijas iestāžu uzklausīšanas, ko Padome rīkoja saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, reaģējot uz kopējo Eiropas vērtību apdraudējumu Polijā, nekādus rezultātus devušas nav; tā kā tiesiskuma un pamattiesību stāvoklis Polijā ne tikai nav noregulēts, bet kopš procedūras uzsākšanas tas ir arī būtiski pasliktinājies, un pasliktinājusies ir arī situācija pamattiesību jomā, jo īpaši, ja runa ir par LGBTIK un sieviešu tiesībām; tā kā Padomei būtu jānodrošina, ka saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu veiktās uzklausīšanās izskata arī jaunākos notikumus un novērtē pamattiesību pārkāpumu riskus;

N. tā kā Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena savā 2020. gada runā par stāvokli Savienībā Eiropas Parlamenta plenārsēdē paziņoja, ka "no LGBTKI brīvas zonas" ir uzskatāmas par no cilvēces brīvām zonām. Un tām mūsu Savienībā vietas nav"; tā kā Komisijas priekšsēdētāja paziņoja arī to, ka LGBTKI ir personas identitāte, nevis ideoloģija ([11]); tā kā Komisijai un Padomei būtu jāatturas no šauras tiesiskas valsts principa interpretācijas; tā kā Komisijai nevajadzētu vilcināties izmantot visus instrumentus, tostarp pārkāpuma procedūras, tiesiskuma mehānismu un LES 7. pantu, kā arī nesen pieņemto regulu par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju tādu trūkumu gadījumā, kas attiecas uz tiesiskumu dalībvalstīs, lai vērstos pret LGBTIK pamattiesību pārkāpumiem, lai kur arī tie Savienībā nebūtu izdarīti; tā kā jaunā programma "Pilsoņi, vienlīdzība, tiesības un vērtības" var palīdzēt veidot nediskriminējošu un vienlīdzīgāku sabiedrību, piešķirot līdzekļus pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras veicina LGBTIK līdztiesību;

O. tā kā daudzas dalībvalstis, īstenojot diskriminējošus tiesību aktus un politiku, ir agrāk diskriminējušas un vajājušas LGBTIK; tā kā Otrā pasaules kara laikā tūkstošiem LGBTIK tika arestēti, ieslodzīti un gāja bojā koncentrācijas nometnēs; tā kā LGBTIK Polijā saskaras ar sistemātisku diskrimināciju un tā kā šāda diskriminācija ir uzskatāma par problēmu arī visā Eiropas Savienībā, jo LGBTIK pastāvīgās diskriminācijas un aizskaršanas mazināšanā ir gūti niecīgi panākumi vai to nav vispār; tā kā visā Eiropas Savienībā joprojām ir izplatīta pret LGBTIK vērsta publiskā diskriminācija, naida runa un naida noziegumi; tā kā šie uzbrukumi ir uzskatāmi par LGBTIK pamattiesību pārkāpumu

([10]) https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission
([11]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_20_1655

un tā kā varas iestāžu reakcija pārāk bieži joprojām ir neadekvāta; tā kā LGBTIK visās dalībvalstīs joprojām saskaras ar lielāku diskriminācijas īpatsvaru visās dzīves jomās, tostarp darbā un skolā, un lielu fiziskas, emocionālas un seksuālas vardarbības izplatību gan tiešsaistē, gan bezsaistē, kā rezultātā satraucoši pieaug pašnāvību līmeni gados jauno LGBTIK ([12]) vidū un jo īpaši jauno transpersonu vidū; tā kā vairākas dalībvalstis ir atjauninājušas tiesību aktus, lai ar tiem aptvertu arī LGBTIK; tā kā, neskatoties uz to, ir konstatēti vairāki tiesību aktu robi, attiecībā uz kuriem valstu likumdevējiem ir jāpauž politiskā griba un apņemšanās nodrošināt patiesu LGBTIK līdztiesību;

P. tā kā transpersonas joprojām cieš no vienas no smagākajām diskriminācijas, vardarbības un vajāšanas formām; tā kā 2018. gadā Komisija publicēja pētījumu *Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis* ("Trans- un interseksuāļu līdztiesības tiesības Eiropā – salīdzinoša analīze"); tā kā tikai 13 no 31 pētījumā apsekotajām valstīm spēkā ir valsts tiesību akti, kas vismaz zināmā mērā nodrošina aizsardzību, pamatojoties uz dzimumidentitāti un/vai dzimumpazīmēm;

Q. tā kā 2021. gadā klajā nāca sociālo plašsaziņas līdzekļu iniciatīvas, piemēram, *#MeTooGay* kustība, lai nosodītu LGBTIK kopienas iekšienē notiekošo seksuālo vardarbību; tā kā students *Guillaume Tran Thanh*, kurš uzsāka šo vārda brīvības izpausmi, neilgi pēc tam savu dzīvi izbeidza, jo cieta no pārāk liela spiediena, jo sociālajos plašsaziņas līdzekļos tika atklāta viņa identitāte; tā kā minētā traģēdija rada jautājumus par seksuālās vardarbības upuru atbalstīšanā pastāvošajiem trūkumiem;

R. tā kā daudzām dalībvalstīm nav speciālo diskriminācijas novēršanas tiesību aktu, kas vismaz atbilstu minimālajiem ES standartiem, kuri aizsargā cilvēkus no diskriminācijas, naida runas un vardarbības seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes, dzimuma pašizpausmes un dzimumpazīmju dēļ, un tā kā tās nav veikušas pasākumus, lai šo juridisko deficītu novērstu; tā kā horizontālā direktīva par nediskrimināciju, kas šo aizsardzības iztrūkumu ārpus nodarbinātības jomas daļēji varētu kompensēt, Padomē tika bloķēta vairāk nekā 10 gadus; tā kā daudzās dalībvalstīs joprojām diskriminācijas apkarošanu reglamentējošos tiesību aktus, ja tādi ir, īsteno nepietiekami labi; tā kā Komisija plāno paplašināt Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktā minēto "ES noziegumu" sarakstu, iekļaujot tajā naida noziegumus un naida runu, tostarp gadījumos, kad tie ir vērsti pret LGBTIK;

S. tā kā policijas īstenota LGBTIK diskriminācija un vardarbība pret viņiem joprojām Savienībā ir problēma; tā kā, nebūdama pienācīgi apmācīta, policija LGBTIK acīs tik uzticama var nešķist, lai tai ziņotu par vardarbību pret LGBTIK un viņu diskrimināciju; tā kā šis apstāklis joprojām ir būtisks īstenas vienlīdzības šķērslis; tā kā tiesībaizsardzības iestāžu apmācības programmas palīdz novērst un apkarot diskriminējošu praksi un naida noziegumus; tā kā naida runa un noziegumi pret LGBTIK būtu jāizmeklē pilnībā, ņemot vērā aizspriedumu motivāciju, un attiecīgā gadījumā par tiem būtu jāsauc pie atbildības atbilstoši likuma normām;

T. tā kā tikai Malta, Portugāle un daži Spānijas reģioni ir aizlieguši interseksuāļu medicīnisku "normalizāciju" bez viņu piekrišanas; tā kā daudzas dalībvalstis turpina īstenot pieeju, kas šo jautājumu aplūko medicīnas un patoloģijas terminos;

U. tā kā juridiskās norises Ungārijā ir būtiski ierobežojušas LGBTIK pamattiesības; tā kā Omnibus likumprojekta T/9934 33. panta pieņemšana *de facto* nozīmē transpersonu un interseksuāļu juridiskās dzimuma atzīšanas Ungārijā aizliegumu, pakļaujot viņus diskriminācijai un pārkāpjot viņu tiesības uz privātumu; tā kā 2020. gada decembrī Ungārijas parlaments pieņēma konstitūcijas grozījumus, kas LGBTIK tiesības ierobežo vēl vairāk, ignorē transpersonu un nebināro personu esamību un ierobežo viņu tiesības uz ģimenes dzīvi, un likumu, kas neprecētiem pāriem liedz tiesības uz adopciju;

V. tā kā 2021. gada janvārī Latvijas parlaments sāka izskatīt konstitūcijas grozījumu, kura mērķis ir ierobežot ģimenes jēdziena paplašināšanu, kā tas ir norādīts Satversmes tiesas nolēmumā, ar kuru tā atzina Darba likuma piemērošanu dažādiem ģimenes modeļiem un noteica likumdevējam pienākumu nodrošināt viendzimuma pāru atbalstu un aizsardzību;

([12]) *A long way to go for LGBTI equality* ("Tāls ceļš ejams līdz LGBTI līdztiesībai"), *FRA*, 2020. g., https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf; 2020. g., ziņojums "Varavīksnes Eiropa", ILGA-Europe, https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2019

W. tā kā Rumānijas Senāts 2020. gada jūnijā pieņēma likumu, ar kuru tika aizliegtas darbības, kuru mērķis ir dzimumidentitātes teoriju pasniegt izglītības sistēmā; tā kā Rumānijas prezidents likumu izsludināt atteicās, tā vietā lūdzot pārskatīt atbilstību konstitūcijai; tā kā Rumānijas Konstitucionālā tiesa 2020. gada decembrī paziņoja, ka minētais likums ar konstitūciju saderīgs nav; tā kā minētais likums liecina par to, ka efektīvas pārbaudes un varas atzaru līdzsvara nodrošināšana dalībvalstīs attiecībā uz tiesiskumu un demokrātiju ir izšķiroši svarīgi no LGBTIK tiesību aizsardzības viedokļa;

X. tā kā vecāka statuss vienā dalībvalstī nozīmē vecāka tiesību atzīšanu visās dalībvalstīs; tā kā ir fiksēti gadījumi, kad bērniem ar diviem viendzimuma vecākiem problēmas rada apstāklis, ka attiecīgo juridisko normu trūkuma dēļ viendzimuma vecāku bērnu dzimšanas apliecību savstarpēju atzītas netiek; tā kā EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-490/20, kuru ierosināja, pamatojoties uz *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) uzdoto prejudiciālo jautājumu, tiks pieņemts spriedums par bērnu, kuram ir divas lesbiešu mātes un kuram minētā juridiskā roba dēļ draud bezvalstniecība; tā kā LGBTIK līdztiesības stratēģijā ir paredzēta likumdošanas iniciatīva, ar kuru šo juridisko robu novērš, un 2009. gada pamatnostādņu par brīvu pārvietošanos pārskatīšana – tās abas ir plānotas 2022. gadā; tā kā viendzimuma pāri joprojām saskaras ar grūtībām, īstenojot pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, taču Komisija savstarpēja atzīšanas tiesību akta izstrādi par attiecību savstarpēju atzīšanu ierosinājusi nav;

Y. tā kā nevienlīdzības apkarošana Eiropas Savienībā ir definēta kā kopīga atbildība, kas nozīmē, ka ir jāīsteno kopīgi centieni un visos pārvaldības līmeņos ir jārīkojas kopīgi, un tā kā vietējās un reģionālās iestādes ir galvenās nevienlīdzības apkarotājas; tā kā šīs iestādes bieži ir atbildīgas par ES tiesību aktu īstenošanu un līdztiesības un dažādības nodrošināšanu; tā kā Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo pašvaldību kongress pieņēma rezolūciju, kurā ir formulēts atgādinājums par vietējo iestāžu atbildību LGBTIK tiesību aizsardzības jomā un aicinājums tām iecelt "vietējo ekspertu līdztiesības un dažādības jautājumos" ([13]);

Z. tā kā Eiropas Reģionu komitejai kā ES vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvei ir izteikts aicinājums savas kompetences ietvaros apsvērt iespēju rīkoties, lai reaģētu uz to, ka tiek veidotas teritorijas, kuras ir pasludinātas par brīvām no tā saucamās LGBT ideoloģijas;

AA. tā kā LGBTIK visā Eiropas Savienībā vajadzētu būt tiesībām dzīvot un publiski apliecināt savu seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti, dzimuma pašizpausmi un dzimumpazīmes, nebaidoties no neiecietības, diskriminācijas vai vajāšanas minēto iemeslu dēļ; tā kā Hartā ir garantētas patvēruma tiesības; tā kā, īstenojot kopējo Eiropas patvēruma sistēmu un tās reformu, ir jānodrošina neaizsargātu pieteikuma iesniedzēju, tostarp LGBTIK, pienācīga aizsardzība;

AB. tā kā iestādēm visos pārvaldības līmeņos visā Eiropas Savienībā būtu jāaizsargā un jāveicina visu personu, tostarp LGBTIK, vienlīdzība un pamattiesību ievērošana un pilnībā jānodrošina viņu tiesību ievērošana, nevis LGBTIK jādiskriminē,

1. ar šo rezolūciju pasludina Eiropas Savienību par "LGBTIK brīvības zonu";

2. nosoda visu veidu vardarbību vai diskrimināciju pret personām dzimuma vai seksuālās orientācijas dēļ; pauž visstingrāko nosodījumu par acīmredzami homofobisku David Polfliet slepkavību Beļģijā;

3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Padomei, Komisijai, Eiropas Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

([13]) https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-speec/1680a16129